

การศึกษากลวิธีการสอนทักษะทรมโบนในระดับอุดมศึกษา Teaching Strategies of Trombone in Higher Education, in Thailand

ศุภปรช สันติธรรมารักษ์^{*1}, ชาญฤทธิ์ เร็งรณอาษา²,
เพชรหทัย ชนูดหอม³ และ คณัสนนท์ เกิดเขียว⁴
Suphaprat Santithammarak^{*1}, Charnrit Rerngronasa²,
Phethathai Chanoodhom³ and Kanasanon Kerdkaew⁴

บทคัดย่อ

การศึกษากลวิธีการสอนทักษะทรมโบนในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ และกลวิธีการสอนทักษะทรมโบนของนายสมเจตน์ สุกอรัมในระดับอุดมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นายสมเจตน์ สุกอรัม ปัจจุบันประกอบอาชีพรับราชการ ตำแหน่งดุริยางคศิลป์ปิ่นอาวสุ กลุ่มดุริยางค์สากล สำนักการสังคีต กรมศิลปากร อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยบูรพา

กลวิธีการสอนทักษะทรมโบนในระดับอุดมศึกษาของนายสมเจตน์ สุกอรัมมีการเลือกใช้วิธีการสอนหรือขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การสอนแบบเดี่ยวผู้สอนต้องทราบถึงความรู้เบื้องต้นและทักษะการปฏิบัติทรมโบนของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล โดยผู้สอนจะต้องเตรียมศึกษาเนื้อหาสาระ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนที่สอน ผู้สอนควรมีการบูรณาการการสอนภาคทฤษฎีดนตรีและภาคปฏิบัติทรมโบนเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถครอบคลุมการเรียนรู้ทักษะทรมโบน ส่วนการสอนแบบกลุ่มจะอยู่ในรูปแบบของการสอนรวมกลุ่มเครื่องทรมโบน การสอนในรูปแบบนี้จะ

* corresponding author, email: charnrit.fh@gmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Asst.Prof.Dr., Western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

² Asst.Prof., Western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

³⁻⁴ นักศึกษาภาควิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³⁻⁴ Student of western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ใช้วิธีการดึงดูดสำคัญของทอมโบนในเพลงนั้น ๆ ออกมาซ่อมเฉพาะกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหน้าที่ของทอมโบนในทุกช่วงเพลง โดยผู้เรียนจะต้องมีทักษะทอมโบนส่วนตัวที่ดีและพร้อมปรับวิธีการบรรเลงเพื่อให้เข้ากับการบรรเลงรูปแบบกลุ่มเครื่องทอมโบนได้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องมีทักษะการสื่อสารที่ดี เพื่ออธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : กลวิธีการสอน / การสอนทอมโบนในระดับอุดมศึกษา

Abstract

This study of strategies for teaching trombone skills in higher education, in Thailand was studied by interviewing Mr. Somjade Sukarram. The objectives are to study the strategies for teaching trombone skills of Mr. Somjade Sukarram in higher education and his biography.

Mr. Somjate Sukarram is currently working as a government officer in the position of senior music artist in Western Music Group, Fine Arts Department. Part-time lecturer at Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Phranakhon Rajabhat University and Burapha University.

The results of the research found that strategies for teaching trombone skills in the higher education should include teaching methods or steps that improve learning in each individual student. In private teaching, the teacher must know the basic knowledge and skills of each student in order to choose teaching methods that are appropriate for the individual. The study of trombone skills in higher education, where students will study individually with a teacher. The teacher has to prepare for studying content and understanding of the lessons taught. Teacher integrate music theory and music performance to cover the learning of trombone skills. Group teaching will be in the form of teaching trombone groups. This style of teaching will bring out the important points of the trombone in the work for group practice. Students must have good personal trombone skills and be ready to

adjust their playing to suit the playing style of the trombone group. Teachers must have good communication skills to explain what he want to communicate to students to gain a better understanding of the lesson.

Keywords: Teaching Strategies / Teaching Trombone in Undergraduate

บทนำ

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตกศึกษา เน้นการผลิตบัณฑิต ที่มีคุณลักษณะในการเป็นครูดนตรีมืออาชีพ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีตะวันตก มีความสามารถในการสื่อสาร การถ่ายทอด และการจัดการเรียนรู้ทางดนตรีตะวันตก ภายในหลักสูตรจะมีการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติเครื่องเอกดนตรี รายวิชาดนตรีตามความถนัดหรือความสนใจ (วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2562: 9) ซึ่งผู้เรียนทุกคนต้องมีการเรียนปฏิบัติเครื่องมือเอก 1 ชิ้นตลอดหลักสูตร

การเรียนการสอนการปฏิบัติท롬โบนในหลักสูตรนี้จะเน้นพัฒนาความรู้ เสริมศักยภาพและส่งเสริมความสามารถพิเศษแบบรอบด้านให้แก่ผู้เรียน โดยหลักสูตรนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทางดนตรีทั้งในด้านการปฏิบัติ และด้านทฤษฎีดนตรี ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติเครื่องมือเอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังมีความรู้ทางด้านทฤษฎีคอยส่งเสริมการปฏิบัติเครื่องมือเอก และการสอนในภาคทฤษฎี

การเรียนการสอนการปฏิบัติท롬โบนที่ดีนั้นผู้สอนจำเป็นต้องมีกลวิธีการสอนที่ดี กลวิธี หมายถึง กลยุทธ์ หรือวิธีพลิกแพลงโดยอาศัยความรู้ความชำนาญ (สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน, 2554: ออนไลน์) ส่วนในด้านของกลวิธีการสอนนั้นเป็นการนำเทคนิค กลยุทธ์ และวิธีการพลิกแพลงการสอนเข้ามาผสมผสานกัน ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ (ทิศนา แคมมณี, 2556: 323)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประวัติ และกลวิธีการสอนทักษะท롬โบนของ นายสมเจตน์ สุภอร่าม ศิลปินสำนักการสังคีตกรมศิลปากรที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา 15 ปี เป็นอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัย

ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และ
อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยบูรพา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของนายสมเจตน์ สุกอร่าม
2. เพื่อศึกษากลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของนายสมเจตน์ สุกอร่าม
ในระดับอุดมศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงประวัติของนายสมเจตน์ สุกอร่าม
2. ทราบถึงกลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของนายสมเจตน์ สุกอร่าม
ในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล
บุคคลข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา คือ นายสมเจตน์ สุกอร่าม
2. ขอบเขตด้านระยะเวลา
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาในช่วงระยะเวลาเดือนมกราคมพ.ศ. 2566 ถึง
เดือนมีนาคมพ.ศ.2566
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
เนื้อหาของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่
 - 3.1. ข้อมูลด้านประวัติของ นายสมเจตน์ สุกอร่าม
 - 3.2. ข้อมูลด้านกลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของ นายสมเจตน์
สุกอร่าม ในระดับอุดมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษากลวิธีการสอน
ทักษะทอมโบนของนายสมเจตน์ สุกอร่าม ในระดับอุดมศึกษา

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสอนเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยประกอบด้วย ตอนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 กลวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา แล้วจัดทำ
แบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง เพื่อให้ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง

ของเนื้อหา (IOC) และรับรองว่าแบบสัมภาษณ์นั้นมีคุณภาพเพียงพอที่สามารถใช้ได้หรือไม่

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการศึกษาประวัติ และกลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของนายสมเจตน์ สุกอร่าม ในระดับอุดมศึกษา เพื่อกำหนดกรอบในการศึกษาที่ชัดเจน และติดต่อขออนุญาตนายสมเจตน์ สุกอร่าม เพื่อขอทำการศึกษารวบรวมประวัติ และกลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของ นายสมเจตน์ สุกอร่าม โดยนัดวันและเวลาเพื่อขอสัมภาษณ์ทางออนไลน์โดยใช้แบบสัมภาษณ์

3. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ มาจัดลำดับเนื้อหา และจัดประเภทหมวดหมู่ของเนื้อหาพร้อมกับเรียบเรียงให้เป็นระบบและนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงเนื้อหาตามประเด็นที่วางไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ค้นคว้าจากหนังสือ บทความวารสารและเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการอ้างอิง โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาทำวิเคราะห์ จำแนกตามหมวดหมู่ และนำข้อมูลจากการศึกษาและการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงเป็นความเรียง

5. นำผลที่ได้มาแล้วสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการศึกษาประวัติ และกลวิธีการสอนเทคนิคทอมโบนของนายสมเจตน์ สุกอร่าม ในระดับอุดมศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิธีการสอนทักษะทอมโบนของ นายสมเจตน์ สุกอร่าม ในระดับอุดมศึกษานี้ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ และกลวิธีการสอนทักษะทอมโบน และของนายสมเจตน์ สุกอร่าม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ค้นคว้าสามารถเรียนรู้ และนำมาประยุกต์ใช้ได้ สามารถสรุปได้ดังนี้

นายสมเจตน์ สุกอร่าม เกิดวันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2515 เข้ารับราชการ วันที่ 2 สิงหาคม พุทธศักราช 2553 ในตำแหน่งดุริยางคศิลป์ปฏิบัติงานเครื่องมือปฏิบัติทอมโบน เริ่มต้นการเล่นดนตรี เมื่อปีพุทธศักราช 2528 ด้วยการเล่นเครื่องดนตรีทอมโบน และเป็นสมาชิกวงดุริยางค์โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองจนถึงปีพุทธศักราช 2534 โดยมีอาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง และอาจารย์สุรพล ธีญญวิบูลย์ เป็นผู้ฝึกสอน และอาจารย์เอมอร ศึกษาศิลป์เป็นผู้ควบคุมวง ต่อมาในปีพุทธศักราช

2534 เริ่มเรียนเครื่องดนตรีทอมโบนกับอาจารย์อนุพงศ์ อมาตกุล และอาจารย์อรุณกร ชัยสุบรรณกนก ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในปีเดียวกันนั้นเองได้เข้าเป็นสมาชิกวงดุริยางค์เยาวชนไทย ระหว่างการศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีผล การร่วมแสดงดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างมากมาย ปัจจุบันประกอบ อาชีพรับราชการ ตำแหน่ง ดุริยางคศิลป์อาวุโส งานกลุ่มดุริยางค์สากล สำนัก การสังคีต กรมศิลปากร พิธีกรในงานกิจกรรมของกลุ่มดุริยางค์สากล กรมศิลปากร รวมไปถึงเป็นอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และมหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับกลวิธีการสอนทักซ์ทอมโบนนั้น นายสมเจตน์ สุกอร่าม ได้แบ่ง การเรียนการสอนทักซ์ทอมโบนเป็น 2 รูปแบบ คือ การเรียนการสอนแบบเดี่ยว และการเรียนการสอนแบบกลุ่ม โดยทั้ง 2 รูปแบบจะใช้กลวิธีการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมและมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในกลวิธี การสอนอีกด้วย

การเรียนการสอนแบบเดี่ยว นายสมเจตน์ สุกอร่าม เริ่มจาก การวิเคราะห์ว่าผู้เรียนอยู่ในระดับไหน โดยจะแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับที่ 1 คือ เริ่มต้น ระดับที่ 2 คือ ปานกลาง ระดับที่ 3 คือ ค่อนข้างดี และระดับที่ 4 คือ ดี สิ่งสำคัญก่อนที่จะเริ่มสอน คือทราบถึงระดับความสามารถของผู้เรียน และเลือก เพลงและแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนคนนั้น ๆ และจะทำให้เกิดการพัฒนาการที่ดีขึ้นไป ข้อควรระวัง คือ ไม่ควรเลือกบทเพลงหรือแบบฝึกหัดที่ยากหรือง่ายจนเกินไป โดยเฉพาะผู้เรียนระดับ เริ่มต้นถึงระดับปานกลาง จำเป็นจะต้องเลือกเพลงให้เหมาะสม เพราะถ้าผู้เรียนใน ระดับนี้ได้รับเพลงหรือแบบฝึกหัดที่ยากเกินไปอาจทำให้ไม่สามารถควบคุมการเป่าได้ อีกทั้งอาจส่งผลเสียแก่ผู้เรียนเพราะทำให้เกิดอาการเกร็งและอาจทำให้เกิดปัญหา ใหม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการเลือกเพลงหรือแบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น ถึงปานกลางจำเป็นที่ต้องตระหนักถึงเรื่องการสร้างพื้นฐานการเป่าทอมโบนที่ดี ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ แต่ในทางกลับกันถ้าผู้เรียนมีทักษะในระดับที่ค่อนข้างดี จนถึงดี ควรที่เลือกเพลงหรือแบบฝึกหัดให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมผู้เรียนทางด้านอื่นๆ เช่น เทคนิคการคุมลม หรือเทคนิคการใช้ลิ้นเป็นต้น ผู้สอนจะต้องดูว่าผู้เรียนขาด หรือจำเป็นต้องพัฒนาอะไรเป็นหลัก นายสมเจตน์ สุกอร่ามได้มีการให้ผู้เรียนอัดคลิป วิดีโอและส่ง โดยให้ความเห็นว่า ต้องการให้นักศึกษาได้ฝึกซ้อมการบ้านตามที่คุณสอน

กำหนดและอัตคณปวดีโอเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมให้ข้อเสนอแนะ หากนักศึกษาศูบปฏบัตได้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด อาจารย์จะแนะนำให้ฝึกซ้อมเพิ่มเติม และอัตคณปวดีโออีกครั้ง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา และยังมีการสอบถาม ในสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติมา เพื่อว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างรักกับการฝึกซ้อมในครั้ง นั้น ๆ อีกทั้งการส่งคณปวดีโอยังสามารถทำให้ผู้สอนได้ศึกษาและเตรียมตัว ในการสอน ครั้งถัดไปได้ นอกจากนี้้นนายสมเจตน์ สุกอร่ามยังให้ความสำคัญเรื่องการสื่อสารว่า ผู้สอนต้องมีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มิฉะนั้นผู้เรียนก็ไม่สามารถเข้าใจได้อย่าง แท้จริง หรือเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความ เข้าใจทั้งทางด้านทฤษฎี และการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อใช้สำหรับการสอนแบบเดี่ยว ใน บางครั้งจำเป็นที่ต้องอธิบายเชิงทฤษฎีควบคู่การปฏิบัติเพื่อที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจใน การปฏิบัติมากขึ้นและยังเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน

การเรียนการสอนแบบกลุ่ม นายสมเจตน์ สุกอร่ามเลือกใช้กลวิธี การสอนในรูปแบบของการสอนรวมวง หรือการสอนรวมกลุ่มเครื่องทอมโบน การสอนในรูปแบบนี้จะเป็นการดึงดูดที่สำคัญของเพลงหรือจุดเด่นของทอมโบน ในแต่ละเพลงนั้น ๆ ดึงออกมาซ้อมเฉพาะกลุ่ม โดยมีการวางใจทย์ไว้ว่าจะต้องเล่น เพลงนี้โดยที่ผู้เรียนจะต้องเข้าใจหน้าที่ของทอมโบนในทุกช่วงเพลง หนึ่งในสิ่งสำคัญ คือเรื่องการสำคัญของแนวเสียงแต่ละแนวเสียงจะต้องเล่นไปในทิศทางเดียวกัน โดยแนวที่ 1 เป็นผู้นำ แนวที่ 2 เป็นผู้ตาม และแนวที่ 3 เป็นฐานของกลุ่ม และสิ่ง สำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งเปรียบเสมือนการพูดที่เหมือนกัน คือการเล่นสัดส่วนโน้ต (rhythm) ความดัง-เบา (dynamic) และสำเนียง (articulation) ที่เหมือนกัน โดย จะถูกตั้งต้นโดยผู้เล่นแนวเสียงที่ 1 และสิ่งสำคัญ คือทุกคนในวงจำเป็นจะต้องสื่อสาร กันให้เข้าใจ เพื่อที่ผลลัพธ์จะออกมาในทิศทางเดียวกันและได้เสียงที่กลมกลืนกันมาก ที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของ นายสมเจตน์ สุกอร่าม ใน ระดับอุดมศึกษา สามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

นายสมเจตน์ สุกอร่าม ตำแหน่งหน้าที่ ดุริยางคศิลปิน ชำนาญงาน เครื่องมือ ทอมโบน ได้กล่าวว่ากลวิธีการสอนทักษะทอมโบนในระดับอุดมศึกษา นายสมเจตน์ สุกอร่ามมีการเลือกใช้การสอนมวีธีการหรือขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในแต่ละบุคคล ผู้สอนต้องทราบถึงความรู้เบื้องต้นและทักษะของผู้เรียนแต่ละบุคคล

เพื่อเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมเป็นรายบุคคล โดยผู้สอนจะต้องมีการเตรียม ศึกษาเนื้อหาสาระ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนที่สอน และควรมีการบูรณาการ การสอนภาคทฤษฎีดนตรีสากลและภาคปฏิบัติทักษะทอมโบนเข้าด้วยกัน เพื่อให้ ครอบคลุมการเรียนรู้ทักษะทอมโบน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌานิก หวังพานิช (2559 : 77) กล่าวว่า การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียน การสอนดนตรีระดับสูงที่มีหลักสูตรมุ่งเน้นเพื่อวิชาชีพดนตรี โดยมีการจัดการเรียน การสอนที่ให้คิดอย่างบูรณาการทั้งเนื้อหาทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ การศึกษาดนตรี จะครอบคลุมถึงวรรณกรรมทางดนตรี องค์ประกอบทางดนตรี และทักษะทางดนตรี ซึ่งมีลักษณะเนื้อหาสาระ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมิน และ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่แตกต่างกัน ผู้สอนมีกลวิธีการสอนแบบเดี่ยวและแบบ กลุ่มที่แตกต่างกัน ดังที่กล่าวมาข้างต้นคือการสอนแบบเดี่ยว ในการสอนแบบกลุ่มจะ อยู่ในรูปแบบของการสอนรวมวงหรือรวมกลุ่มเครื่องทอมโบน การสอนในรูปแบบนี้ จะเป็นการดึงจุดที่สำคัญของทอมโบนในเพลงนั้นออกมาซ่อมเฉพาะกลุ่ม โดยผู้เรียน จะต้องมีการทอมโบนส่วนตัวที่ดี มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบรรเลงระดับเสียงต่าง ๆ และพร้อมปรับวิธีการบรรเลงให้เข้ากับ การบรรเลงรูปแบบกลุ่มเครื่องทอมโบน

ดังที่กล่าวมาข้างต้นกลวิธีการสอนของนายสมเจตน์ สุขอร่ามนั้น สามารถ นำไปประยุกต์ใช้หรือเป็นแนวทางในการเรียนการสอนทอมโบนและเครื่องดนตรี เครื่องลมทองเหลืองอื่น ๆ ด้วยเหตุผลว่าเครื่องลมทองเหลืองมีระบบการกำเนิดเสียง ที่คล้ายกัน รวมถึงแนวทางการรวมวงซึ่งจะมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันไปในแต่ละ แนวเสียง ซึ่งการบูรณาการการสอนภาคทฤษฎีดนตรีสากลและภาคปฏิบัติทักษะ ทอมโบนเข้าด้วยกัน ยังสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเพลงและบทบาท หน้าที่ในการบรรเลง การเลือกใช้กลวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล และการติดตามการฝึกซ้อมส่วนตัวของผู้เรียนนั้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการ อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า กลวิธีการสอนทักษะทอมโบนของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันไป ดังนั้นงานวิจัยเล่มนี้เป็นเพียงความคิดเห็นส่วนหนึ่งเท่านั้น ผู้ปฏิบัติการสอนทักษะทอมโบนในระดับอุดมศึกษา สามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนให้เป็นไปตามความต้องการของตนเองได้ รวมถึงความต้องการของผู้เรียน เพราะผู้ปฏิบัติการสอนทักษะทอมโบนในระดับอุดมศึกษาแต่ละคนอาจพบเจอปัญหาที่แตกต่างกันไป การปรับกลวิธีการสอนจะทำให้เข้าใจถึงจุดบกพร่องของผู้เรียนและสามารถแก้ไขตามจุดประสงค์ที่ตนเองตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. กลวิธีการสอนทักษะทอมโบนในระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้นสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนทักษะเครื่องลมทองเหลืองเครื่องอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยกลวิธีการสอนทักษะทอมโบนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์เพียง 1 ราย อาจจะทำให้ไม่ได้ข้อมูลกลวิธีการสอนที่หลากหลายสำหรับการทำวิจัยในครั้งถัดไปควรทำการเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จากภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย เพื่อให้ทราบกลวิธีการสอนที่มีความแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- ฉานิก หวังพานิช. (2559). แนวทางการจัดการชั้นเรียนเพื่อการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2562). หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตกศึกษา (4 ปี). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2566, เข้าถึงได้จาก:
<https://dictionary.orst.go.th/index.php>